

Posłuchaj

()

Ewangelia na święto Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny

Łk 2, 22-32 Onego czasu: Gdy się wypełniły dni oczyszczenia Maryi według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Jezusa do Jeruzalem, aby stawić Go przed Panem, jako napisano jest w prawie Pańskim: Każdy chłopiec pierworodny będzie poświęcony Panu, oraz, by złożyć ofiarę według tego, co powiedziano w prawie Pańskim, parę synogarlic albo dwa gołąbki. A oto był w Jerozolimie człowiek imieniem Symeon, a ten był sprawiedliwym i bojącym się Boga, i wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty był w nim. I otrzymał był zapowiedź od Ducha Świętego, że nie umrze, dopóki by pierwszej nie oglądał Chrystusa Pańskiego. A wiedziony natchnieniem, przybył do świątyni. I gdy wnosili Dzieciątka Jezus rodzice Jego, aby ze względu na Nie wypełnić przepis prawa, on wziął je na ręce swoje i wielbił Boga, mówiąc:

«Teraz, o Panie, według Twego słowa, uwalniasz sługę Twego w pokoju, bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś zgotował dla wszystkich narodów: Światło na objawienie dla pogan i chwałę ludu Twego, Izraela».

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

A oto był człowiek w Jeruzalem któremu na imię Symeon. Już miał Pan Chrystus świadectwo z nieba od aniołów i od gwiazdy, miał świadectwo i z ziemi od pasterzów i od onych trzech mędrców, teraz też opisuje Łukasz św. świadectwo, które miał ode

dwu świętych a zacnych osób prorockich w kościele przy ofiarowaniu swoim, to jest od Symeona i od Anny. A iżby u nas świadectwo Symeonowe tem ważniejsze było, nie zamilczał, jaki to był człowiek. Był to prawy, człowiek sprawiedliwy i bogobojny, sprawiedliwy w czynieniu dobrego, bogobojny w strzeżeniu się złego, sprawiedliwy przeciwko bliżniemu, bogobojny a nabożny przeciw Panu Bogu. Sprawiedliwy nie dla wiary tylko, ale dla dobrych uczynków. Jako i Jan św. mówi: Iż kto czyni sprawiedliwość, ten jest sprawiedliwy. Trzecia iż czekał pociechy ludu izraelskiego, pociechy nie doczesnej, ale duchowej, to jest przyjścia Mesjaszowego, a przezeń zbawienia nie tylko swego, ale i wszystkiego narodu izraelskiego. Czwarta, iż Duch św. był w nim. A nie dziw temu, ponieważ był sprawiedliwym a bogobojnym. Bo nad kimże Duch św. radniej odpoczywa, jako nad pokornym a bogobojnym, a drżącym na słowa Pańskie. Piąta kondycja, iż gdy tak ustawicznie czekał, pragnął, prosił przyjścia Mesjaszowego onymi płaczącymi głosem: Przyjdź już, miły Panie, a nic nie mieszkaj, rozwiąż grzechy ludu Twego. Okaż nam miłosierdzie Twoje, a racz nam dać Zbawiciela Twego. Boże, byś przełomił niebo, a zstąpił do nas – Te i insze tym podobne modlitwy, których jest dosyć u proroków, gdy często powtarzał on miły starzec, tedy Pan Bóg, który jest blisko tym wszystkim, co Go wzywają w prawdzie, dał mu odpowiedź wewnątrz na sercu przez Ducha swego świętego, że nie miał umrzeć, aźby oglądał Chrystusa, to jest Mesjasza, a Pomazańca Pańskiego. Szósta: i przyszedł do kościoła. Albowiem tenże Duch św., który mu to był obiecał, że Go miał pewnie oglądać, poduszczył w nim, aby na ten czas szedł do kościoła, ale boję się, że tych mało, którzyby w Duchu chodzili do niego, to jest duchownym umysłem a dobrym przedsięwzięciem tylko dla czci a chwały Bożej, dla modlitwy, dla słuchania słowa Bożego, dla używania świętych sakramentów, dla zbawienia swego.

Gdy tedy rodzice Pana Jezusowi nieśli Go do kościoła, tedy Symeon miły święty, poznawszy Go z natchnienia Ducha św., nie

dosyć miał Go widzieć i oglądać, ale, aby nasycił onę dawną żądzę i czekanie swe, z wielką radością wziął go na łokty swoje, piastując, całując, obłapiając. Szczęśliwe ręce, które małe dzieciątko, a wielkiego Boga nosić zasłużyły. A któżby nie pragnął z nas szczęścia takowego albo przynajmniej żeby się znalazł przy tej procesji? Wszakże i my jeszcze swego możemy powetować, pamiętając na ono: Iż błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli. Możem się Go takż naobłapiać i namiłować przez wiarę, nie już jako naonczas w pieluchy powitego, ale jako teraz jest, siedzącego na prawicy Boskiego majestatu. Możem się Go do woli namiłować, przyjąwszy Go godnie w Najświętszym Sakramencie, kędy prawdziwie pod osobą chleba w temże ciełe, w którym siedzi na prawicy Bożej.

Ale wróćmy do Symeona, który, piastując i obłapiając ono święte dziecię z niewymowną radością, błogosławił i dziękował Panu Bogu, mówiąc: Teraz rozwiążesz, miły Panie, mnie, sługę swego, wedle słowa Twego w pokoju – to jest już bardzo rad umrę i nie dbam więcej o żadną rzecz na świecie, kiedym już oglądał oczyma swemi Zbawiciela Twego, któregoś zgotował przed oblicznością wszech narodów, aby był na objaśnienie poganom, a chwałę ludu swego izraelskiego – kędy jaśnie prorokuje, iż Pan Chrystus miał być Zbawicielem nie tylko żydów, ale i pogan. Jako Izajasz z dawna był prorokował.

A tu obaczmy, jakie tytuły Symeon daje przez Ducha św. Panu Chrystusowi. Zowie Go pokojem, zbawieniem, świętością i chwałą. Pokojem, iż jest pośrednikiem; zbawieniem, iż jest odkupicielem; światłością, iż jest uczycielem; chwałą, iż jest wieczna odpłata nasza. A w tych czterech rzeczach leży doskonałe Jego zalecenie, i owszem summa wszystkiej ewangelii. Bo to wszystko, co ściąga do wcielenia Jego, to się zawiera w słowie „pokój”, bo On jest naszym pokojem, który i Boga nam przejednał i z obojga jedno uczynił, iż obie natury złączył w jedną swą osobę i dwa ludy: żydowski i pogański, zjednoczył i

zgodził, dając pokój i tym, co byli daleko, i tym, co blisko. To zaś wszystko, co się tknie Jego kazania, obcowania z ludźmi i czynienia cudów, zawiera się w „światłości”. Przeto też i sam mówi: że ja jest światłość świata – A co należy ku odkupieniu i ku męce Jego, to się zamyka pod imieniem „zbawienia”. Na koniec, co się tknie zmartwychwstania, wniebowstąpienia, i zbawienia wiecznego, to się zawiera pod imieniem „chwały”. Z tej przyczyny Kościół św. chrześcijański poświęcone gromnice Bogu ofiarowuje, najprzód na cześć i chwałę Tego, który jest światłością, oświecającą człowieka każdego, potem na znak wdzięczności, że nas raczył wezwać z ciemności pogańskich ku swej przedziwnej światłości, k’temy na naukę i upomnienie wszystkich nas, abyśmy już więcej w ciemnościach nie chodzili, ale aby tak świeciła światłość nasza przed ludźmi, żeby oni, widząc uczynki nasze dobre, wielbili stąd Ojca naszego niebieskiego. Niechaj się niezbożni kacerze, jako chcą, z tego śmieją, my się tem cieszymy, że te ceremonie stare a zwyczajne są w Kościele chrześcijańskim, bo tak Cyryl św. arcybiskup jerozolimski, przed dwunastu set laty w swoim kazaniu na to święto mówił: Z weselem a z czystością przykładem Symeona Panu zabiegajmy, z weselem dzisiaj pochodnie gotujmy. Jako synowie światłości Chrystusowej, który jest prawa światłość, woski ofiarujmy. A iż się światłość na objaśnienie pogan świata okazała, przetoż i my z tej światłości bądźmy świętymi, nad śnieg bielszymi, nad mleko, nad szafir jaśniejszymi etc. Co nam racz dać, Boże wszechmogący, przez Jezusa Chrystusa Syna Twego. Amen.

Modlitwa

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, błagamy pokornie Twój majestat, spraw, abyśmy stanęli przed Tobą z oczyszczonymi sercami, jak w dniu dzisiejszym Jednorodzony Syn Twój został przedstawiony w świątyni w prawdziwym

naszym ciele. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności tegoż Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related